

OSREDNJA
KNJIŽNICA
CELJE

RUDAR

1953 45 1998

PREMOGOVNIK
VELENJE

ČASOPIS PREMOGOVNIKA VELENJE, d.d., ŠTEV. 7, AVGUST 1998, LETO XXXII

Izdajatelj**Premogovnik Velenje**Ureja uredniški odbor

Božena Steiner, Diana Janežič, Dragica Marinšek, Ivo Hans Avberšek, Aca Poles, Peter Pušnik, Boris Potrč, Jože Kožar.

Glavna urednica

Diana Janežič

Novinarka in lektorica

Dragica Marinšek

Oblikovanje

Ivo Hans Avberšek

Grafična priprava

NAŠ ČAS, d.o.o. Velenje

Tisk

Grafika Bizjak Velenje

Naklada

4000 izvodov

Naslov

RUDAR, Partizanska 78, 3320 Velenje, tel. (063) 853-312 int. 18-15, fax (063) 854-986, E-mail Diana.Janezic@rlv.si

Rudar je vpisan v register časopisov in se po mnenju Ministrstva za informiranje z dne, 14. 2. 1992, št. 23/67-92 šteje za izdelek iz tarifne številke 3, tč. 13 Tarife prometnega davka, za katere se plačuje davek od prometa proizvodov po 5-odstotni stopnji.

Glasilno Rudar je brezplačno.

Prihodnja številka Rudarja izide konec septembra. Prispevke zanjo lahko pošljete v uredništvo najpozneje do 22. septembra 1998.

Naslovnica

Dolgo vroče poletje se izteka v (kakšno?) jesen

foto:

Alojz Vrenčur

stran 4

Preden smo odšli na zaslužene počitnice, se je zgodil prelomen dogodek v zgodovini podjetja: zasedala je 1. skupščina delničarjev, sprejela nekaj pomembnih sklepov in imenovala nadzorni svet. Ta se bo prvič sestel v septembru, v septembru bo izšel tudi razpis za direktorja podjetja.

stran 5

Med 13. julijem in 14. avgustom sta v našem podjetju nabirala znanje dva tuja študenta: Evangelos Gaganas in Luis Blanco. V Slovenijo sta prišla prek študentske organizacije IAESTE (Društvo za izmenjavo študentov tehniških fakultet), ki vsako leto poskrbi za izmenjavo velikega števila študentov s celega sveta po vseh državah sveta.

Iz podjetja in Slovenije sta odšla navdušena, zadovoljna.

strani 6 - 7

Od 29. junija do 4. julija je ERICo, Inštitut za ekološke raziskave, gostil v Velenju študente 4. letnika biologije ljubljanske Biotehniške fakultete. Študentje so opravljali redne terenske vaje v okviru predmetov limnologija in ekosistemi. Sodelavci ERICa pa so v avgustu organizirali in uspešno izvedli že 10. raziskovalni tabor, letos ponovno v Vinski Gori.

stran 10

Po nekaj letih premora bo letos znova začela delovati Tekaška sekcija Premogovnika Velenje. Ljubitelji teka in zdravega življenja ste vabljeni v petek, 4. septembra, ob 16. uri pred bistro Oaza ob mestnem stadionu. In, seveda, potem dvakrat na teden na sproščujoč, rekreativen tek po terenih TRC Jezero. Sicer pa vsi ljubitelji gibanja, rekreacije najdete v sporedu TRC Jezero še druge zanimive prireditve.

Dolgo vroče poletje

Novinarji poletju pravimo tudi čas kislh kumaric. To je čas, ko v različne medije pridejo tudi dogodki, za katere sicer ni prostora in časa; na primer nenormalno veliki in čudno oblikovani paradizniki, krompirji, bučke in korenčki, nenavadni in smešni dogodki in fotografije...

Letošnje poletje je bilo nekaj posebnega. V njem časa in prostora za kisle kumarice skorajda ni bilo. Za dolgo si ga bomo zapomnili po visokih temperaturah, doma in v svetu pa se je letošnje poletje zapisalo v zgodovino tudi po nekaterih dogodkih, ki se niso ozirali na počutje prebivalcev in porušene vročinske rekorde. Medtem ko so vsa živa bitja vsako po svoje iskala senco in ohladičev, so se kljub 30 in več stopinjam Celzija dogajale stvari, ki so ozračje še dodatno segrevale.

Izpustimo najbolj vročo temo poletja, ki se je skuhala v Ameriki; tudi doma nam je bilo lahko vroče. In nekaj vročih dogodkov je prišlo prav z elektroenergetskega področja.

Ob vseh nesporazumih, peripetijah, sporih in trdih pogajanjih, ki jih imamo s Hrvaško glede meja, posebej Piranskega zaliva, Ljubljanske banke in še česa, so se nenadoma pretrgale že tako natrgane povezave s Hrvaško prek Nuklearke. Pretrgale dobesedno, saj smo Hrvaški odklopili 'nuklearno' energijo. Stroški vzdrževanja, cena te energije, shranjevanje radioaktivnih odpadkov pa so že tako stvari, o katerih ne najdemo skupnega jezika. In rešitve.

Tragikomično je, da smo odklopili elektriko Hrvatom, brez nje pa zaradi delnega razpada sistema ostali v dobršnem delu osrednje Slovenije in Dolenjske.

Zapletlo se je tudi v Nafti Lendava.

Poletnih pretresov v našem podjetju, na srečo, ni bilo in poletje se je začelo tradicionalno. S prireditvami ob dnevu rudarjev, nadaljevalo pa s prelomnim dogodkom v zgodovini podjetja: zasedanjem 1. skupščine delničarjev, sprejetjem nekaj pomembnih sklepov in imenovanjem nadzornega sveta. Ta se bo prvič sestel v septembru, v septembru bo izšel tudi razpis za direktorja podjetja.

Jesen bo po temperaturah gotovo manj vroča, kot je bilo letošnje poletje, zagotovo pa ne bo hladna ob vseh gospodarskih - in političnih - dogodkih (tudi) v energetskega sistemu.

Diana Janežič

1. skupščina družbe Premogovnik Velenje

Prelomni dan za Premogovnik Velenje

V četrtek, 16. julija, je bila 1. skupščina družbe Premogovnik Velenje, javnega podjetja za pridobivanje lignita. To je bil za Premogovnik Velenje nedvomno prelomni dan, saj je bilo na skupščini sklenjenih več pomembnih zadev. Prva med njimi je odpravljena izguba iz let 1993 do 1997, za katero je bilo sklenjeno, da je pokrita iz rezerv. Gre za izgubo v višini 8 milijard 517 milijonov SIT, ki je nastala zaradi zamrznjenih cen premoga, različnih načinov obračunavanja amortizacije in administrativnih posegov v podjetje. Premogovnik naj bi letos posloval z dobičkom, saj po dolgih letih so za to ustvarjeni pogoji. Tudi posebnih likvidnostnih težav naj ne bi imeli. Medtem ko je bil v minulih letih žiro račun podjetja blokiran večino leta, je bil letos do skupščine blokiran le 7 dni.

1. seja nadzornega sveta Premogovnika Velenje

V četrtek, 23. julija, je bila na Ministrstvu za gospodarske dejavnosti konstitutivna seja nadzornega sveta družbe Premogovnik Velenje, javnega podjetja za pridobivanje lignita. Na njej je bil izmed članov nadzornega sveta - to so Brane Žerdoner, Matjaž Cerovac, Jolanda Veršič-Žabjek, Franc Druks, Dušan Čižmek in Marjan Murn - za predsednika sveta izbran Matjaž Cerovac, glavni republiški rudarski inšpektor, za njegovega namestnika pa Franc Druks iz Premogovnika Velenje.

Sprejeli so poslovnik o delu nadzornega sveta in se odločili za razpis delovnega mesta direktorja Premogovnika Velenje, ki bo v časopisih objavljen v septembru. Dogovorili so se še, da bo naslednja seja nadzornega sveta prvi teden v septembru v Velenju. /dm/

Delničarji so na skupščini sprejeli tudi sklep o povečanju osnovnega kapitala družbe za 70 milijonov tolarjev, tako da sedaj kapital družbe znaša nekaj manj kot 26,5 milijarde tolarjev. Večinska lastnica družbe je država, ki ima kar 88,9 odstotka delnic, preostale delnice pa so v lasti Slovenskega odškodninskega sklada 1,11 odstotka, Kapitalskega sklada pokojninsko invalidskega zavarovanja 2,65 odstotka, udeležencev interne delitve in notranjega odkupa 3,03 odstotka in Kmečke družbe, ki je 3. julija letos kupila od Slovenske razvojne družbe 58.475 delnic z oznako G. Kmečka družba je kupila še 54.993 navadnih delnic oznake S, pod odložnim pogojem. Za te delnice lahko Premogovnik Velenje, d.d., uveljavlja predkupno pravico v roku 45 dni.

Na skupščini je bil izvoljen tudi nadzorni svet družbe in vanj imenovani Brane Žerdoner, Matjaž Cerovac, Jolanda Veršič-Žabjek, Franc Druks, Marjan Murn in Dušan Čižmek.

Naslednji pomembni sklep skupščine je sprejetje temeljev poslovne politike Premogovnika za leto 1998. Po letnem delovnem načrtu bo v velenjskem premogovniku letos odkopanega 3,618 milijona ton premoga za Termoelektrarno Šoštanj in 172.000 ton za proizvodnjo toplotne energije, pri čemer še ni upoštevan rebalans plana, po ka-

terem bo za TEŠ odkopanih dodatnih 200.000 ton premoga. Rebalans je nujen zaradi izrednega povečanja ekoloških taks, katerih posledica je, da je postal premog iz velenjskega premogovnika za široko porabo in industrijo nekonkurenčen. Zaradi davščin se je tako komercialni premog podražil kar za 48 odstotkov in njegova prodaja se je zelo zmanjšala.

V Premogovniku bi radi še letos jeseni podpisali tudi dolgoročno pogodbo o prodaji premoga za potrebe proizvodnje električne energije. Na podlagi takšne pogodbe bi lahko potem ceno premoga znižali za dober odstotek. To pa bi ob vstopu Slovenije v Evropsko unijo pomenilo izpolnitev ostrih zahtev te skupnosti po konkurenčnosti proizvedene električne energije tudi iz Termoelektrarne Šoštanj, ki bo tudi v prihodnje edina porabnica velenjskega lignita.

Dragica Marinšek

“Dober dan, hvala lepa, srečno!”

Tuja študenta pri nas

Teh pet besed pa še nekaj zraven sta se v mesecu dni, med 13. julijem in 14. avgustom, med drugim naučila pri nas dva tuja študenta: Evangelos Gaganas in Luis Blanco. V Slovenijo sta prišla prek študentske organizacije IAESTE (Društvo za izmenjavo študentov tehniških fakultet), ki vsako leto poskrbi za izmenjavo velikega števila študentov s celega sveta po vseh državah sveta.

Evangelos Gaganas je po starših Grk, vendar se je rodil v Bruslju, v Belgiji, kjer je končal tretje leto študija za kemijskega inženirja. Zakaj se je odločil prav za Slovenijo in za Premogovnik Velenje?

“Lahko smo izbirali državo in firmo, v kateri bomo. Želel sem si spoznati nekaj novega, državo, ki je ne poznam, in dejavnost, ki je različna od mojega študija. V Belgiji Slovenijo slabo poznajo, zdaj pa jim bom lahko povedal, da je to čudovita dežela. V Sloveniji smo obiskali Bled, raftali smo na Soči, plezali smo v hribe, bili v Kopru, videli lepo pokrajino, vasi... Ne morem se odločiti, kaj mi je bilo najbolj všeč. Pokrajina je zelo lepa, tako različna je od Belgije, in res ste lahko srečni, da imate tako raznoliko deželo.

Tudi vaše podjetje smo dobro spoznali. Seznanili so nas z glavno dejavnostjo in posameznimi oddelki podjetja, spoznala sva vašo ekološko dejavnost v inštitutu ERICO, pridobivanje in uporabo vašega premoga v Termoelektrarni Šoštanj. Splošni vtis je zelo dober. Vaše podjetje je zelo veliko. Posebej zanimiv je bil obisk jame; trikrat sva bila v njej. Premogovnik sem si predstavljal drugače, predvsem sem mislil, da je vse manjše, manjši rovi. Presenetili so me stroji, vse je tako moderno. Spoznal sem veliko spoštovanje vaših rudarjev do jame, všeč mi je pozdrav “srečno”, ki ima res nek pomen! Pred sabo imam še dve leti študija, diplomu in potem se bom, upam, zaposlil. Možnosti imam v kemijskih podjetjih, vendar je zanimivo, da le 10 odstotkov kemijskih inženirjev v Belgiji dela v tej dejavnosti. Torej imam kar nekaj možnosti, kako bo, pa še ne vem.”

Luis Blanco je Španec in študira v Valenciji za gradbenega inženirja. Do konca študija ima še dve leti. Morda bo ostal na fakulteti kot asistent ali profesor, vendar ga to ne veseli preveč. Raje bi delal v gradbenem podjetju.

Tudi on se je kot Evangelos prvič odločil za sodelovanje v izmenjavi študentov in na

osnovi letošnje izkušnje se je že odločil, da bo prihodnje leto spet nekam odšel. Slovenijo je izbral iz istega razloga kot kolega Evangelos.

“Slovenija je drugačna kot Španija, zelena je. Ko sem kolegom povedal, kam grem, so začudeno gledali, češ “to je v Rusiji” ali “tam je vojna”! Veste, Španci slabo poznajo Slovenijo. Zdaj pa jim bom povedal, kako so se motili, kako lepa je Slovenija, urejena, delovna, razvita, turistično zanimiva... Najbolj všeč mi je, da je tako različna in da lahko počneš toliko stvari: imate morje, gore, veliko gozda, lahko plavaš, kolesariš, se ukvarjaš z mnogimi športi, dolgčas ti ne more biti. Všeč mi je bilo na Soči in cela pokrajina v tem delu Slovenije.

Vaše podjetje je zelo zanimivo. Nikoli še nisem bil pod zemljo in ogled jame je naredil name močan vtis. Mislim, da je nevarno. Oba naju je bilo nekoliko strah, ampak potem sva kmalu videla, da je zelo varno. Uživala sva. Med spoznavanjem vašega podjetja sva sklenila nekaj pravih prijateljstev in dogovorili smo se, da bomo ostali v stikih. Izmenjali smo si naslove elektronske pošte in dopisovali si bomo.”

14. avgusta sta Evangelos in Luis sklenila bivanje pri nas, v Velenju, ne pa tudi v Sloveniji. Luis se je odločil, da bo še nekaj dni preživel ob slovenski obali, nato na hrvaški obali, potoval do Zagreba in se iz Ljubljane z letalom vrnil domov. Evangelos pa je preživel še vikend v Ljubljani. Oba sta dejala, da sta študijsko izmenjavo v Sloveniji preživela kot počitnice in teh pravzaprav zdaj do začetka novega šolskega leta sploh ne potrebujeta. Proste konce tedna in popoldneve sta namreč izkoristila za številne ogledne po Velenju in okolici, potovanja po Sloveniji.

Zahvalila sta se vsem, ki so skrbeli zanju v Premogovniku, v Velenju in Sloveniji. Doživela sta toplo dobrodošlico, ves čas sta se odlično počutila in preživela pet nepozabnih tednov Sloveniji. /DJ/

Evangelos Gaganas levo in Luis Blanco desno

Spoznavanje našega podjetja in njuno bivanje v Velenju je organizirala služba za organizacijo, nagrajevanje, izobraževanje in informiranje. S posameznimi oddelki in dejavnostmi podjetja so ju seznanili in ju ob svojih sodelavcih ‘zaposlili’ predvsem Boris Potrč, vodja študijskega oddelka, Marko Mavec, vodja hidrogeološke službe, in mag. Emil Šterbenk, vodja oddelka za izobraževanje v ERICu. Študenta sta bivala v Domu učencev, delovne dneve preživljala v Premogovniku Velenje, popoldneve in konce tedna pa spoznavala Velenje, njegovo okolico in Slovenijo. Program ogledov Slovenije je pripravila organizacija IAESTE.

ERICo, Inštitut za ekološke raziskave

Študentje raziskovali vode

Od 29. junija do 4. julija je ERICo, Inštitut za ekološke raziskave, gostil v Velenju študente 4. letnika biologije ljubljanske Biotehniške fakultete. Študentje so opravljali redne terenske vaje v okviru predmetov limnologija in ekosistemi. Pod mentorskim vodstvom prof. dr. Mihaela Tomana, dveh asistentov, mag. Sama Podobnika in Urške Mavri, dipl. biologinje, ter tehnične sodelavke Dragice Luznar so spoznavali metodologijo znanstvenega raziskovanja stoječih in tekočih vodnih ekosistemov.

Delo v improviziranem laboratoriju v avtocampu - zgoraj, zajemanje vzorcev vode v Škalskem jezeru - spodaj (foto E. Šterbenk)

S fizikalnimi in kemijskimi meritvami ter biološkimi analizami so ugotavljali stanje in dogajanja v Velenjskem in Škalskem

jezeru, ki sta zelo zanimivi zaradi hitrih in intenzivnih sprememb v zadnjih letih. Posebno pozornost so posvetili tudi jezerskim pritokom in iztokom.

Najbolj zanimivo je Velenjsko jezero, ki je bilo do leta 1994 takorekoč brez živih organizmov, saj ga je onesnaževala pepelna transportna voda iz šoštanske termoelektrarne. Jezero je bilo močno alkalno (lužnato), s pH okoli 12. Ko so v termoelektrarni zgradili zaprti krogotok odpepeljevanja, se je alkalnost jezera pričela zmanjševati. Življenjske razmere za organizme so se izboljšale, tako da smo jih v jezeru zaznali že leta 1995.

Kakovost šaleških jezer spremljamo v ERICu Velenje že več kot deset let. Vzorcjevanja potekajo štirikrat na leto. Delo študentov BTF je potekalo cel teden in je bilo osredotočeno na vse oblike jezerskega življenja. Organizacija letošnjih terenskih vaj BTF je prvo tovrstno sodelovanje ERICa Velenje s kakšno fakulteto, in želimo, da bi to postala vsakoletna praksa. Podobne oblike sodelovanja vzpostavljamo tudi z drugimi fakultetami.

V prvi vrsti na takšen način pride do neposrednega kontakta med teorijo in prakso ter do izmenjave in primerjave rezultatov ter mnenj, pri tem pa se porajajo nove ideje za izboljšanje okolja. Obenem s tem promoviramo Šaleško dolino z njenimi okoljskimi problemi in prizadevanji za njihovo rešitev, ki so v slovenskem prostoru večkrat zelo enostransko in površno predstavljena. Najpomembnejša je predstavitev šaleških jezer, ki so kljub svoji velikosti - Velenjsko je malo manjše od Blejskega - v Sloveniji skoraj neznana. Za stroko pa so še kako zanimiva, saj so, kljub zelo majhni medsebojni oddaljenosti, po svojih lastnostih povsem različna.

Emil Šterbenk

Raziskovalna vnema ne pojenja

10. raziskovalni tabor ERICa v Vinski Gori

Deseto leto zapored je Inštitut za ekološke raziskave ERICo organiziral raziskovalni tabor. Vsak tabor se dve leti odvija v istem kraju in po Zavodnjah, Kozjaku, Škalah in Belih Vodah je bila letos znova na vrsti Vinska Gora. Toda letošnji raziskovalni tabor je bil najštevilčnejši dosedaj.

Udeležilo se ga je okoli 80 mladih raziskovalcev, od tega večina Zoisovih štipendistov, 15 dijakov in študentov iz Šaleške doline ter 4 dijaki iz drugih držav. Pod mentorstvom 18 mentorjev in somentorjev so raziskovali, zapisovali podatke, ugotavljali in analizirali kar v 15 delovnih skupinah.

Med 16. in 23. avgustom so pretaknili vsak del Vinske Gore in opravili veliko pogovorov s krajanji. Ti so mlade raziskovalce že drugo leto zapored prijazno sprejeli, jim nudili gostoljubje in odlične razmere za delo, druženje, šport in zabavo v osnovni šoli in večnamenskem domu ter bili pripravljeni odgovarjati na njihova takšna in drugačna vprašanja. Mlade raziskovalce pa je zanimalo mnogo različnih stvari!

Botanična skupina je iskala in določevala zdravilne rastline, geološka skupina je izdelala hidrogeološko karto in pregledala vodne izvire z namenom njihove zaščite. Gozdarska skupina je spoznavala vrstno pestrost gozdov in vpliv plenilcev na uspešnost gnezdenja ptic. Geografi so ugotavljali stanje komunalne infrastrukture in analizirali oskrbo z vodo, čistost vode v gospodinjstvih pa so analizirali v skupini za ekologijo vode.

Etnologi so v dveh skupinah zbirali in obdelovali podatke o življenju v družinah od sredine 19. do sredine 20. stoletja ter zapisovali kulinarčne navade in običaje v preteklosti. Ljubitelji zgodovine so preučevali novejšo in starejšo zgodovino kraja in njegovih prebivalcev, v skupini za ljudsko glasbo in ples pa jih je zanimalo družabno življenje Vinskogorčanov. Predmeti raziskovanja so bile tudi zgradbe in kulturna krajina ter arheološke najdbe. Tisti z umetniško žilico so se seznanili z osnovnimi grafičnimi tehnikami, novinarji pa so vsak dan pripravili časopis Verika, o delu na taboru obveščali javnost, vsak večer pripravili TV dnevnik in posneli kratek film o taboru.

Udeleženci tabora so tudi letos preživeli ustvarjalen in družaben teden dni. Svoje delo so predstavili na zaključni prireditvi krajanom Vinske Gore, s svojim obiskom

pa jih je počastil tudi predsednik države Milan Kučan. Vse zbrane podatke, analize in ugotovitve pa bodo strnili in izdali jeseni in v zborniku raziskovalnega tabora Vinska Gora '98.

Diana Janežič

*Delo na terenu... (zgoraj)
in "v TV studiu" (spodaj).*

Slavko Marš se spominja

Kako sem prišel v Velenje

Tako sem bil sprejet v poklicno rudarsko šolo v Velenju (Slavko na desni).

Zelo kmalu sem splaval in bil za svoj kraj relativno dober plavalec. Tisto leto je bil april dokaj sončen in topel, prvomajski dnevi pa kot nalašč za igranje nogometa. Na igrišču se nas je zbralo nekaj, ki smo končevali osnovno šolo, pridružili pa so se nam še dijaki, ki so se v šolo vozili v Celje, Maribor ali v Ljubljano. Nekaj jih je bilo tudi s hrvaške strani. Vneto smo začeli tekmo pod jasnim nebom in toplim soncem.

Meni izid tekme ni nikoli kaj dosti pomenil, pomembno je bilo le to, da mi ni bilo dolgčas in da sem se razgibal v družbi prijateljev. Po končani tekmi še ni bil čas kosila, zato se nas je nekaj odpravilo proti jezu na Sotli, da bi se ohladili. Na hitro smo se slekli in brez premišljevanja čofnili v vodo, ki je bila ledeno hladna. Telo je dobilo tako močan temperaturni šok, da nas je skoraj v istem trenutku vrnil nazaj na obalo. Jaz sem se tako ohladil, da me niti obleka ni ogrela. Rezultat tega hitrega kopanja se je pokazal že med prvomajskimi prazniki, še bolj pa prvi dan pouka.

V šoli sem med poukom zaspal kar v klopi. Ko me je učiteljica prijela za uho - kar se je zgodilo pogosto -, ga je na hitro izpustila ter me prijela za čelo. Imel sem zelo visoko temperaturo, zato me je poslala takoj domov. Mati me je odpeljala k zdravniku, ki je ugotovil, da imam pljučnico, in me z rešilcem poslal v celjsko bolnišnico. Pristal sem na otroškem oddelku in najhuje, kar me je doletelo tam, je bilo, da sem v prvih petih dneh dobil po dve injekciji penicilina na dan.

Po prihodu iz bolnišnice mi je bilo treba poiskati prostor pod soncem, kjer bi lahko

nadaljeval šolanje za poklic. V vojaško šolo nisem bil sprejet, za fizioterapevta se nisem odločil in glede na finančno stanje družine je bil na koncu vpis v RŠC v Velenju edina priložnost. Prosil sem za sprejem, dobil pritrdilni odgovor in že sva z mamo romala na zdravniški pregled. Zapletlo se je pri pregledu pljuč, saj je zdravnik slišal šum na levem krilu. Mati mi je očitala, da je to zaradi mojega kajenja, saj je vedela, da skrivaj kadim. Bolj sem ji dopovedoval, da dve cigareti na dan že ne moreta škoditi, slabše je bilo. No, zdravnica naju je napotila v dispanzer za pljučne bolezni na specialistični pregled in ugotovljeno je bilo, da je šum posledica pred kratkim prebolele pljučnice in ni ovira, da ne bi bil sprejet v šolo za rudarje.

Mati ni mogla skriti olajšanja in veselja. Tako sem bil sprejet v poklicno rudarsko šolo v Velenju. Sam nisem bil najbolj navdušen nad tem poklicem, toda glede na splošno stanje in kratek čas šolanja, sem se moral sprijazniti s tem, da bom pač nekaj let rudaril. Mesto mi je bilo všeč, poklic pa ne, čeravno so ga znali lepo opisati. A kaj, ko sem bolj kot temo v rovu imel rad svetlobo dneva, naravo in nebo nad glavo. Z mešanimi občutki sem slonel ob oknu na vlaku in opazoval reko Pako ter razmišljal, kaj vse me čaka pod zemljo.

Julija sem dobil obvestilo, da se konec avgusta prične šolanje. Kljub težkemu finančnemu stanju so mi starši kupili novo obleko in nekaj druge garderobe za dijaške dni. Iz našega kraja nas je leta 1964 šlo v Velenje kar pet. Tudi to je nekaj pomenilo. Da sem bil kot otrok zelo živahen kaže dejstvo, da sem poleg vseh potrebnih in nepotrebnih stvari vzel za popotnico tudi zadnjo fračo, ki sem jo naredil. Danes vem, da je bil to dokaz, kako nezreli in otročji smo bili.

Po prihodu v internat sta me sprejela zakonca Pečnik. Razporedili so nas po sobah, kjer nas je bilo od 8 do 10. Vse se mi je zdelo tako čisto, svetlo in lepo. Na hodnikih linolej, v sobah se je vse svetilo od čistoče. Dobili smo vsak svojo posteljo, omaro in nočno omarico.

Nastopil je tudi prvi dan praktičnega pouka. Gospa Mavec me je vprašala, zakaj sem se odločil za rudarja, ko pa imam končanih vseh osem razredov in prvo polletje celo s prav dobrim uspehom. Odgovoril sem ji, da zaradi brezplačnega šolanja. Povedala mi je, da se to leto šola že druga generacija rudarjev strojnikov in da je šolanje tudi brezplačno ter da so še

prosta mesta. Tako sem pristal med rudarji strojniki.

Prvi letnik praktičnega pouka smo opravljali v strojni delavnici - varjenje, kovaška dela, strojna obdelava. Že v drugem letniku pa vsa ostala jamska dela na širokem čelu, zidarska dela, pripravo transporta, skratka vsa dela, ki so potrebna v rudarstvu. S takšnim znanjem so nas lahko uporabili pri vseh jamskih delih razen jamomerstva. Tudi praktičnega dela smo imeli zelo veliko, dva tedna prakse in teden dni pouka.

Marsikdo se je takrat spraševal: kaj mi bodo Prešeren, Aškerc in ostali! Sam sem zelo rad segel po dobri knjigi. Kot učenec sem se srečeval s težkim fizičnim delom, ki ga prej nisem poznal. Dela v jami sem se hitro navadil, telo se mi je od napornega dela okre пило.

Za izvenšolsko dejavnost sem najprej izbral nogomet in šel dvakrat popoldne čakati na stadion, kjer naj bi pričeli trenirati. Ker ni bilo nikogar, sem si rekel, grem pa k mladinski rudarski godbi. V prepričanju, da bomo novinci takoj dobili glasbila. A prvo uro so nas seznanjali s teorijo, glasbila pa smo le gledali. Neučakan kot sem bil - in sem še -, sem se odpravil med kitariste na ulici. Glasbila je bilo težko dobiti, da bi imeli pa kakšno ozvočenje, smo pa lahko samo sanjali. Začeli smo trije z navadnimi akustičnimi kitarami, na katere se je igralo solo, ritem in bas. Že po petih mesecih igranja smo nastopili na prireditvi "Pokaži, kaj znaš" v Domu kulture v Velenju. Hkrati

so v gimnaziji začela prepevati štiri dekleta, ki so nas prosila za instrumentalno spremljavo. Na tej prireditvi so bile prve, mi pa smo pristali nekaj mest nižje, ker smo izvajali za takratne čase preveč moderno glasbo Zahoda.

Kljub pomanjkanju denarja za različne mladostniške razvade, smo se mladi imeli zelo lepo. Pristna sproščenost je kar vrela iz nas. O alkoholu ali celo mamilih takrat večina najstnikov še sanjala ni. Kajenje ni bilo dovoljeno, tako da smo morali tisti, ki smo kadili, to početi naskrivaj, cigarete pa dobro skrivati.

Po končanem šolanju in opravljenem izpitu sem nastopil delo v Rudniku lignita Velenje 7. julija 1967 po končanih julijskih praznikih, in to na tretji tretjini. Imel sem težave zaradi nočne izmene. Noč je bila za spanje, ne pa za delo globoko pod zemljo. Tisti čas ni bilo v navadi, da bi podjetje novincu kreditiralo bloke za malico ali stanovanje. Tako sem več kot mesec dni delal brez malice in tudi vso oskrbo sem plačeval za štiri mesece nazaj. Zaslužil sem okoli 100.000 dinarjev, 40.000 jih je šlo za hrano in stanovanje, preostalih 60.000 pa je bilo več kot dovolj za delavca, ki je bil vaje skromnosti.

Lepo je bilo v tistih časih biti mlad. Moram priznati, da me fizično delo ni mikalo ne tedaj in tudi sedaj ga ne maram preveč, toda življenje jemljem takšno, kakršno je in pregovor, da je človek sam svoje sreče kovač v mojih ušesih ne zveni tako prepričljivo.

Slavko Marš

Začeli smo trije z navadnimi akustičnimi kitarami, na katere se je igralo solo, ritem in bas.

Kljub pomanjkanju denarja za različne mladostniške razvade, smo se mladi imeli zelo lepo (Slavko levo spodaj s klobukom).

Nagradni natečaj za počitniške fotografije in zgodbe

Ste s počitnic prinesli fotografije v torbi in zanimiva doživetja v glavah in srcih? Bi nam jih nekaj zaupali? Nekaj lepih, smešnih, zanimivih, posrečenih fotografij, nekaj zabavnih, žalostnih, veselih, nemogočih dogodkov, doživetij! Če se vam je na letošnjih počitnicah - pa tudi če ste jih boste preživeli doma, ob delu, na pikniku - posrečila res kakšna dobra fotografija ali če menite, da bi kakšno svoje doživetje lahko delili s sodelavci, nam pošljite fotografijo, napišite kratko zgodbičo. Objavili jo bomo in vas nagradili!

Nagrade prispeva Foto Zoom, nagrade pa so res lepe. Prepričajte se:

1. nagrada **fotoparat s filmom in baterijami** v vrednosti 15.000 sit,
2. nagrada **torba codak s filmi in albumi** v vrednosti 8.000 sit,
3. nagrada **album** v vrednosti 3.000 sit,
- 4.-10. nagrada **filmi, albumi, povečava max. 30x40 cm.**

Vaše fotografije in zgodbe pričakujemo do **15. septembra** na našnaslov: Uredništvo Rudarja, Partizanska 78, 3320 Velenje, pripis: Pozdrav s počitnic!

Program prireditev v TRC Jezero v septembru

KDAJ	KAJ	KJE
4.	Teniški turnir v spomin na Alojza Gluka	teniška igrišča TRC Jezero
4.	Začetek dela tekaške sekcije	Bistro Oaza in tekaške proge ob jezerih
5.	Tekmovanje v lovu rib - RD Velenje	Turistično jezero
7. - 13.	Tekmovanje v lovu rib - RD Velenje	Turistično jezero
12.	Promocijska predstavitev počitniških prikolic, avtodomov in vodni živ-žav (vožnje po jezeru s katamaranom, različnimi čolni, jadrnicami)	avtokamp in Velenjsko jezero
18., 19.	Turnir DIT v tenisu	teniška igrišča TRC Jezero
20.	Mednarodno tekmovanje FSR (radijsko vodeni modeli)	Turistično jezero
25. - 26.	Avto rally	start pri restavraciji Jezero
26.	Slovenija teče - prireditev ob zaključku olimpijskih tekov	start v avtokampu Jezero

Prijave in informacije: Bela dvorana, Simona Blatnika 26, 3320 Velenje; tel.: 063 861 820, fax: 063 854 196.
Morebitne spremembe urnika prireditev vam bomo pravočasno sporočili.

Znova tekaška sekcija

Po nekaj letih premora bo letos spet začela delovati Tekška sekcija Premogovnika Velenje. Delovala naj bi v okviru Športnega društva Jezero. Člani Tekške sekcije naj bi aktivno sodelovali tudi v drugih sekcijah Športnega društva in imeli popust pri uporabi športnih objektov v sklopu TRC Jezero.

Tekaška sekcija Jezero bo začela delovati v **petek, 4. septembra**. Organizatorji vas vabimo, da se ob **16. uri pred bistrojem OAZA** pri stadionu ob jezeru zberete vsi, ki radi tečete ali pa bi se s tem športom radi začeli ukvarjati.

Dogovorili se bomo o delovanju sekcije in vam predlagali tale okvirni program:

- tek pod nadzorom po prograh TRC Jezero 2-krat tedensko (ženske, moški, otroci),

- organiziranje zanimivih strokovnih predavanj (tek, prehrana, športna oprema...),
- možnost testiranja srčnega utripa tekača z urami Polar,
- 2-krat letno Cooperjev test,
- organizacija prevozov in sodelovanje na rekreativnih prireditvah in tekih po Sloveniji in v tujini,
- organiziranje ogledov atletskih tekmovanj in mingov.

Cilj ustanovitve Tekške sekcije je, da se v njej združujejo in sodelujejo ljubitelji teka, ne glede na spol, starost ali telesno težo. Namen sekcije je negovanje rekreativnega, ne tekmovalnega teka. Pomembno je, da se bodo člani sekcije, tekači ob teku sprostiti in tudi sicer bolj zdravo živeli. Zato pa niso pomembna leta, spol in tudi kilogrami ne. V Tekško sekcijo so vabljeni tudi otroci.

Vabljeni torej vsi prijatelji teka in zdravega življenja, da se nam pridružite 4. septembra ob 16. uri pri bistroju OAZA!

Organizatorji Tekške sekcije

Privlačne prireditve

Konjeniški klub Velenje

Zadnji trije vikendi so bili za člane Konjeniškega kluba Velenje naporni, a je bil njihov trud poplačan z uspehi domačih tekmovalcev in zadovoljnimi številnimi obiskovalci na prireditvah, ki so jih organizirali. Od 14. do 16. avgusta je parkur ob Škalskem jezeru najprej oživel z mednarodnim turnirjem v preskakovanju ovir, 22. in 23. avgusta so si gledalci lahko ogledali tekmo v preskakovanju ovir za pokal Slovenije, zadnji konec tedna pa so bili soorganizatorji šaljive in zanimive prireditve, ki je pri nas nismo vajeni - striženja ovac.

Mednarodni turnir v preskakovanju ovir sredi avgusta je bil edini mednarodni turnir v Sloveniji, ki ga je odobrila mednarodna konjeniška zveza. Udeležili so se ga tekmovalci iz Nemčije, Avstrije, Madžarske, Hrvaške in Slovenije. Skupaj je nastopilo 41 tekmovalcev z 69 konji. Zanimiva tekmovanja na zaprekah od višine 120 cm naprej, lepota konj, odlični jahači in nenazadnje lepo vreme so privabili v treh dneh na prizorišče veliko gledalcev, ki so uživali v nastopih tekmovalcev. Navdušili pa so tudi tekmovalci iz Slovenije in iz Konjeniškega kluba Velenje.

Na mednarodnem turnirju je v parkurju, višine 1,20 metra zmagala Ljubljanka Irena Drobnič na konju Sany girl. V tekmi štafet je dve tekmi dobila Avstrijka Andrea Schöberl v paru z Majo Vohar in Velenjčanko Valerijo Pirmanšek. V nedeljo sta bili zanimivi tekmi za pokal občine Velenje in Premogovnika Velenje. Prvo je dobila hrvaška reprezentantka Andrea Novak, drugo pa v zadnjem barazu, višine 1,60 metra brez napake Velenjčan trikratni državni prvak Matjaž Čik z Delanom II Albatrosom.

Tekmovanje za pokal Slovenije je sestavljeno iz več tekem in ena od njih je bila tekma 22. in 23. avgusta v Velenju. Domači tekmovalci so od nje veliko pričakovali, saj so lani osvojili pokal Slovenije in postali državni prvaki na čelu z Matjažem Čikom. V obeh tekmovalnih dneh je nastopilo okoli 50 slovenskih tekmovalcev in konj, predstavili pa so se tudi mladi tekmovalci velenjskega konjeniškega kluba.

V kategoriji A1 si je rozete za uspešen nastop priborilo 19 tekmovalcev in med njimi trije člani domačega kluba. V kategoriji A2 je pri mladincih zmagala Mateja Doberšek iz Celja, pri članih pa Hana Trauner iz Gotovelj. V kategoriji L je slavil domačin Lovro Blatnik, Velenjčanka Valerija Pirmanšek pa je bila šesta.

Uspešnejši so bili domači tekmovalci v nedeljo. V kategoriji A2 je pri mladincih zmagal Blaž Bergant iz Maribora, pri članih pa je prvo in tretje mesto z dvema konjema osvojil Aleš Pevec, član KK Velenje. V kate-

goriji L jolly je prvo mesto odnesel Primož Rifelj, nekdanji član KK Velenje, sedaj pa KK Gotovlje, 5. je bila domačinka Maja Novak in 7. Lovro Blatnik. V kategoriji L je pri mladincih zmagal Jurij Godec iz KK Piramida, med člani pa so slavili člani velenjskega kluba. Prva je bila Maja Novak, drugi lanski zmagovalec in trikratni državni prvak Matjaž Čik ter tretji Lovro Blatnik.

Diana Janežič

Zdenko Lah, predsednik organizacijskega odbora mednarodnega turnirja CSI v preskakovanju ovir: "Druženje s tekmovalci iz sosednjih držav je bilo prijetno, hkrati pa je pokazalo, da so dosegali boljše rezultate od slovenskih. Pri tem ne gre za slabše znanje in pripravljenost naših tekmovalcev, ampak za kakovost konj. Konji in konjeniški šport so draga zadeva, ki jo mnogi klubi v Sloveniji ne zmorejo. Vendar konjeniški šport v Sloveniji pridobiva pomen in prepričan sem, da se bomo čez nekaj let lahko enakovredneje kosali s tekmovalci iz drugih držav.

Prireditelji smo bili z obiskom gledalcev zadovoljni, gotovo pa so bili zadovoljni tudi obiskovalci, saj so si z mednarodnim CSI turnirjem lahko ogledali drugo najpomembnejšo konjeniško tekmo v Sloveniji dosedaj. Podobna je bila lani v Ljubljani. Na obeh tekmovanjih - CSI turnir in za pokal Slovenije - so dobili priložnost tudi tekmovalci iz domačega kluba, predvsem mlajši, ki so odlično nastopili.

Konjeniški klub bo skupaj s TRC Jezero organizator tudi novega tekmovanja pri nas - striženja ovac, in to bo prav gotovo zanimiva zabavna prireditve, ki si jo je vredno ogledati. Letošnja tekmovanja bodo člani Konjeniškega kluba Velenje sklenili jeseni s kostanjevim turnirjem."

Varna pot v gore, še bolj nazaj domov

Nevarnost sama še ne pomeni nesreče, temveč predstavlja le potencialno možnost za nesrečo. Ali se bo nesreča zgodila ali ne, je odvisno od spleta okoliščin, oziroma od množice znanih in nezanih, predvidljivih in nepredvidljivih dejavnikov. Na nekatere lahko vplivamo, na druge ne moremo. Cilj naše ture moramo zato vedno izbrati takšen, da smo mu z našim znanjem, izkušnjami in sposobnostmi dorasli.

V gorah obstajajo objektivne in subjektivne nevarnosti. Objektivne izhajajo iz narave in nanje človek ne more vplivati. Vendar objektivna nevarnost lahko kaj hitro postane subjektivna, če je ne jemljemo dovolj resno. Subjektivne nevarnosti torej izhajajo iz človeka in so plod njegove nevednosti, malomarnosti, raztresenosti in neupoštevanja pravil. Subjektivni vzroki nesreč so tudi najpogostejši.

S svojo osebno in tehnično opremo lahko marsikdaj preprečimo nesrečo. Planinci, ki pogosteje hodimo v gore, srečujemo mnogo ljudi s slabo in pomanjkljivo opremo in dobresedno izzivajo nesrečo, češ: meni se že ne more ničesar zgoditi. Pa ni vedno tako. Zmeraj več ljudi, mnogo neizkušenih, se podaja na lepe izlete v hribe, večina neorganizirano. Zato se zgodi med planinci na takšnih izletih največ nesreč, na organiziranih in vodenih izletih nezgod skoraj ni.

Med osebno opremo so najpomembnejši **dobri gorski čevlji**. Ti morajo dajati gležnjem dobro oporo. Ne smejo prepuščati vlage. Pomemben je podplat, ki mora biti rebrast za boljši oprijem (znamka Vibram). Izbiramo lahko med lahkimi letnimi, težjimi in tršimi za prehodno obdobje, pa tudi za zimo ter plastičnimi samo za sneg (le-ti so stoodstotno nepremočljivi).

Med **nahrbtniki** je izbira zelo velika. Pri nakupu moramo paziti, da so naramnice široke, ogrodje udobno, nahrbtnik mora imeti posebne nastavke za palice ali cepin, široki stranski žepi niso priporočljivi (težave v ozkih skalnih prehodih). V njem mora biti vedno, poleg drugih stvari, tudi komplet za prvo pomoč: nekaj obližev, sterilna gaza, trikotna ruta, povoj, blažilo bolečin (npr. Aspirin) ipd.

Izbira pri **obleki in perilu** je še večja. Izbiramo med novimi materiali, ki so lahki, zračni, odvajajo znoj in se hitro sušijo (gorotex, porotex, schoeller, termoflis, polartec ipd).

Na zahtevnih in zelo zahtevnih poteh – to so poti, kjer je raba rok pri hoji nujno potrebna, varovalne naprave omogočajo prehod težjih mest, kjer bi bilo sicer potrebno varovanje s plezalno vrvjo – rabimo **tehnično opremo**, predvsem samovaro-

valni komplet. V njem spada na prvo mesto **čelada**, ki preprečuje udarce z glavo v skalo, odbija drobno padajoče kamenje ter ščiti glavo pri zdrsih. Poškodbe glave so namreč zelo pogoste. V komplet sodi še **plezalni pas** (oba dela, zgornji in spodnji), **pomožna vrvica** debeline najmanj 9 mm in dolžine 3,5 m ter 2 vponki z matico.

Izboljšavo samovarovalnega kompleta omogoča varovalna ploščica (uničevalec energije). To je kovinska ploščica s šestimi luknjami in služi kot blažilec sunka pri padcu, saj spremeni čisto statično (sunkovito) zaustavitev padca v vsaj malo dinamično. Vrv, ki je napeljana skozi luknjice, namreč ob padcu drsi skozi njih. Meritve so pokazale, da pride pri sunkovitem zaustavljanju 5 metrskega padca 85 kg težkega tovora do obremenitev, ki so čisto na robu maksimalne zmogljivosti tako varovalnih naprav kot človeka. Ploščica ublaži sunek na eno četrtno! Namesto plezalnega pasu lahko uporabimo tudi improvizirani pas, ki ga sestavimo iz treh pomožnih vrvic debeline 6 mm, vendar s tem zmanjšamo stopnjo varnosti.

Vsa tehnična oprema, navedena je le najnujnejša, mora obvezno imeti atest UIAA (Union International Alpine Association).

V tujini pogosto vidimo planince s čelado, samovarovalnim kompletom in zložljivimi palicami (te so zadnje čase v naših gorah že tudi pogoste, kar je vzpodbudno). Pri nas pa taka oprema še vedno vzbuja posmeh, češ, tega je pa strah. Vendar bomo tudi pri nas morali začeti upoštevati ta evropski standard.

Zato smo se vodniki v planinski sekciji Premogovnika odločili, da bomo z nasveti pomagali vsem zainteresiranim. Prav tako bi omogočili, če bo dovolj kandidatov, nakup te opreme pod ugodnejšimi pogoji in karsneje seminar za praktično uporabo te opreme. **Več informacij lahko dobite pri predsedniku sekcije Huseinu Djuheriču (tel. 1681) ali tajnici sekcije Marjani Borovnik (tel. 1351). Na ta način bi radi prispevali k izboljšanju varnosti ter bolj kulturni hoji po gorah.**

Srečno!

Franc Maršnjak

Markacist

*Lisar - markač - Homo alpinus
colorans - barvar*

Zgodovina nadelanih in markiranih potov sega komaj v preteklo stoletje, ko so v gore hodili posamezniki kot pastirji, lovci, znanstveniki. Bolj ko se je širil krog ljudi, ki so želeli v naravo, da si odpočijejo v miru in tišini, toliko bolj se je kazala potreba po označevanju in nadelavi poti. Še preden so se pojavila planinska društva s svojo dejavnostjo na tem področju, so posamezniki zaznamovali to ali ono smer in najprimernejši prehod. V obdobju po ustanovitvi Slovenskega planinskega društva je eden takih bil **Alojz Knafelc**, dosleden in vztrajen borec za dobro oskrbovana pota. Njegova zasluga so markacijski znaki - znani rdeči kolobarji z belim očesom v sredini.

Sodelavcu planinskega društva, ki skrbi za pota in jih zaznamuje, pravimo markacist, po Badjuri bi naj bil lisar, po Mlakarju markač ali Homo alpinus colorans - barvar.

Vsako planinsko društvo odgovarja za oskrbovanje in markiranje potov na svojem področju in to je ena od osnovnih in bistvenih nalog planinskega društva. Dobro urejena in markirana pota so pogoj za varno hojo, da planinec res doseže svoj cilj. Zato zahteva delo na tem področju vestnega človeka, ki z ljubeznijo in dobro voljo ter z veseljem opravlja svoje delo, obenem pa mora dobro poznati pota na zaupanem področju.

Markacisti se združujemo v odseke, ki imajo obširno delovno področje. Naše naloge niso nič manj pomembne, kot so naloge drugih odsekov ali komisij planinskega društva. Tako so markiranje in vse drugo oskrbovanje potov, čiščenje, varovanje, postavljanje smernih tabel... osnovne naloge društva.

Delo markacista je na pogled nevhvaležno, saj mora odtrgati svoj prosti čas, ki bi ga sicer porabil za lastno zabavo ali izlet. Je pa to lepa, človekoljubna naloga, ki se je mnogi nikoli ne odrečejo, ko so enkrat spoznali njeno vsebino.

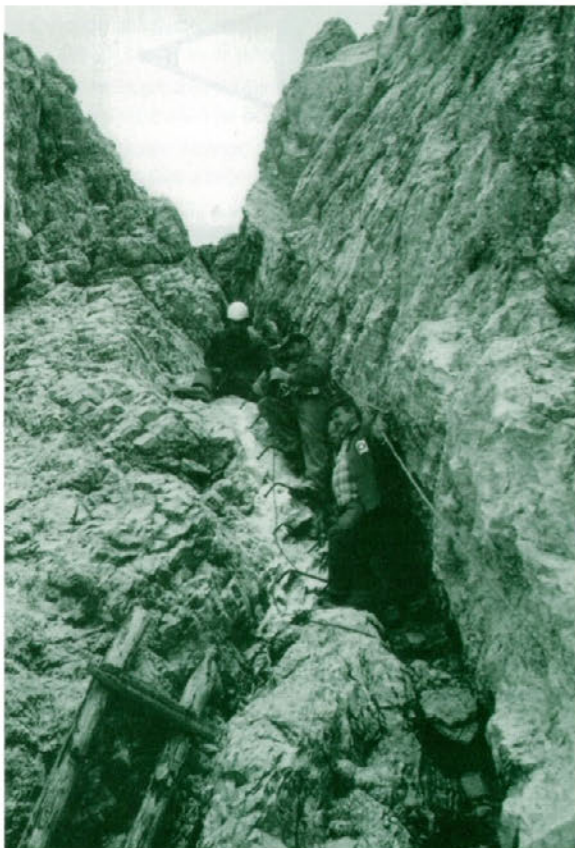
Dobro markirana in varovana pot preprečuje nesreče in je v ponos vsakemu društvu ter znamenje naše planinske kulture. Zato pa terja to delo veliko pazljivost, vestnost in potrpežljivost. S tem delom markacisti odkazujemo, da se zavedamo odgovornosti do sočloveka, ki se odpravi na planinsko pot. Pri vseh delih, pa naj gre za markiranje, popravilo ali nadelavo potov, nas vodi čut za lepoto in ohranitev narave. Vsa dela opravljamo v sozvočju z naravo. Naše pravilo je, naj pota in markacije narave ne kaze bolj, kot je to neogibno potrebno.

Že od leta 1904, ko je bila ustanovljena Šaleška podružnica SPD v Šoštanju, je na našem področju prisotna velika dejavnost pri nadelavi, markiranju in obnavljanju potov. Delo je zavrla prva svetovna vojna. Po njej je podružnica zopet pričela obnavljati markacije in zaznamovala nove variante. Tudi druga svetovna vojna je pretrgala dela.

Ko je bilo leta 1949 ustanovljeno Planinsko društvo Velenje, je to prevzelo markiranje, obnavljanje in nadelavo planinskih poti na svojem področju. Tako so društveni delavci obnavljali in markirali pota na Graško Goro, Goro Oljko, Paški Kozjak in Špik, Basališče, Vinsko Goro, Dobrno, Vitanje, Dolič itd. Še večjo dejavnost so društveni delavci in člani upravnega odbora izkazali v letih do 1974, ko so nadelali in markirali Šaleško planinsko pot, z namenom, da ljudje spoznajo planinsko obrobje Šaleške doline. Istočasno pa so skrbeli za žige in vpisne knjige na vseh 21 točkah te poti.

Od leta 1988 sodelujemo markacisti PD Velenje v številnih akcijah Komisije za pota pri PZS v viskogorju. Leta 1996 je bil pri PD Velenje ustanovljen markacijski odsek in člani odseka skrbimo za urejenost poti na ŠPP, pot XIV. divizije (od Sv. Jošta do Savineka) ter vseh poti na področju PD Velenje.

Naše delo na poteh PD Velenje in sodelovanje v akcijah Komisije za pota pa se odraža tudi v treh podeljenih Knafelčevih diplomah - priznanj markacistem za večletno požrtvovalno delo.

Pot na Križ (foto T. Ž.)

Tone Žižmond

VABI V ŠOLSLEM LETU 1998/99 V NASLEDNJE PROGRAME

Informacije in prijave: LJUDSKA UNIVERZA, Titov trg 2, Velenje

853-576

854-539

TEKMA ZA POKAL ALPE ADRIA

V nedeljo, 6.9.1998, ob 14. uri

vabimo vse ljubitelje smučarskih skokov

na ogled **9. tekme za pokal Alpe Adria**

za mlajše in starejše mladince na plastični skakalnici v Velenju.

Sodelovale bodo reprezentance Avstrije, Italije, Madžarske in Slovenije.

Smučarsko-skakalni klub Velenje

OBVESTILO ZA DELAVCE PREMGOVNIKA VELENJE, KATERIH OTROCI NE PREJEMAJO ŠTIPENDIJE

Starši, katerih otroci se vozijo v šolo v Slovenj Gradec ali Celje, naj prinesejo v službo izobraževanja, v upravno zgradbo podjetja v Prelogah, pritličje, pisarna številka 5, potrdilo o šolanju otroka za pridobitev **brezplačne mesečne vozovnice** do vrednosti 8.500 tolarjev (znesek nad 8.500 SIT bodo morali poravnati sami).

Otroci naj si izkaznico s sliko za mesečno vozovnico uredijo že prej na ustreznih avtobusnih postajah, nalepko za brezplačno mesečno vozovnico pa bodo dobili prvi teden v septembru.

Starši, katerih otroci se šolajo v Šolskem centru Velenje, naj potrdilo o šolanju za pridobitev **brezplačne malice** prinesejo v začetku septembra.

Starši študentov naj v septembru prinesejo potrdilo **o vpisu otroka na fakulteto**, otrokovo enotno matično številko občana, njegovo davčno številko in številko njegove hranilne knjižice ali tekočega računa, izdanih pri Banki Velenje, bančna skupina Nove Ljubljanske banke.

Služba za organizacijo, nagrajevanje, izobraževanje in informiranje

Zahvala

Peto leto mineva od smrti mojega dragega brata

Dragana Maksimoviča.

Zahvaljujem se vsem, ki se ga spominjate in mu prižgete svečko ali prinesete cvet.

brat Milan Maksimovič

Zahvala

Ob smrti našega moža in očeta

Janeza Tavčarja

se zahvaljujemo častni straži za spremstvo, godbi za odigrane žalostinke in govorniku za poslovilne besede. Hvala vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.

žena Marija, otroci Alenka, Janko in Mitja

Zahvala

Vsem sodelavcem Transporta jug, nadzorniku Stanetu Kobaletu in sindikalni podružnici Transporta se zahvaljujem za izrečena sožalja in denarno pomoč ob smrti moje žene.

Zdravko Oljača z otroki

9. TRADICIONALNI TENIŠKI TURNIR DIT '98

Velenje, 19. september 1998

AVTO FINEX

AVTO FINEX VELENJE, Partizanska 10, Velenje, tel.: 063 857-424, 041 645-355, 0609 640-204

POOBlašČENI PRODAJALEC IN SERVISER VOZIL KIA

(Celje - skladišče

D-Per

65/1998

COBISS

NOVI CLARUS WAGON 1.8 SLX

Udoben in prostoren družinski karavan za neverjetnih 2.300.000 SIT KOLIČINA OMEJENA

Izjemni plačilni pogoji:

posojila na položnice,

najboljši v Velenjuleasingi na položnice za fizične osebe, obrtnike, podjetnike in kmetovalce s pologom že od 11% dalje,

bančna posojila z najugodnejšimi obrestnimi merami že od T + 4,5% dalje,

po potrebi vam uredimo kreditno sposobnost z odplačilom vašega starega posojila,

možnost plačila pologa na enoletno posojilo z obrestno mero T + 0%,

možnost menjave staro za novo.

Posebne ugodnosti za zaposlene v Premogovniku Velenje!

V septembru vam nudimo paket ugodnosti, ki zajema:

brezplačen prevoz vozila,

popust pri kasko zavarovanju pri nas kupljenega in pri nas zavarovanega vozila,

brezplačne servisne storitve v našem servisu za pri nas kupljena vozila do prevoženih 20.000 km.

Paket ugodnosti lahko izkoristite s predložitvijo tega kupona!

